

DUA ETME ADABI

<"xml encoding="UTF-8?">

DUA ETMENİN FELSEFESİ

Yüce Allah kur-an'ı kerimde şöyle buyurmaktadır:
Eğer kullarım sana beni sorarlarsa, ben çok yakınlım. Dua ettiği zaman dua edenin duasını kabul ederim.

İlk olarak dua'nın şekilsel tanımını açıkladıktan sonra engellerini, şartlarını ve sorunlarını belirtmeye çalışacağız.

Dua'nın Anlamı

Sözlük anlamı olarak dua; çağırma, seslenmek, ibadet etmek ve yakarmak anlamlarına gelir. Çağırma; bazen istem ile birlikte gerçekleşmekte ve bazen de yalvarma, yakarma ve sızlama şeklinde ortaya çıkmaktadır.

İkbal Lahori şöyle yazmaktadır: Dua; ister bireysel bir şekilde olsun ister toplumsal bir şekilde olsun, insanın sessizlik hakkında bir cevap bulmak için içsel arzusunun ortaya çıkmasına denir.

Yüce Allah'a iman etmeyenlerin sayısı az değildir. Ancak manevisel ağrılarını ve sancılarını sakinleştirmek için ruhlarının ihtiyaçlarını dua biçiminde ortaya çıkarmaktadırlar. Bu bağlamda, böyle bir çağırma terimsel olan dua olmasa da (çünkü ortada çağrılan bir kimse yoktur.) insan için dua etmenin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla, eğer dua konusunda daha derli toplu bir tanım yapacak olursak, şöyle söylemek zorundayız:

Dua, ihtiyaçları gidermek ve mükemmele ulaşmak için yüce Allah'a âşık olmaya denir.

Dua, Allah tarafına yönelmeye denir.

Dua konusunda birçok tanım yapılmıştır. Şimdi onlardan bazılarını açıklayacağız:

Dua; insanın düşünerek, çalışarak ve güç harcayarak ele geçirmek zorunda olduğu şeyleri istemesine denir.

Dua; insanın maddesel ihtiyaçlarını gideren merkezin beden olması gibi, insan ruhunu besleyen

büyük bir kaynaktır.

Dua; insanın yüce ideallerini, arzularını ve isteklerini diriltmesine denir.

Sonuç olarak dua'nın hakikati; güzellikleri ve yücelikleri yaratana âşık olmaya, mutlak ilme ve mutlak kemale yönelmeye, ebedi ve sonsuz mabut tarafına uçmaya denir. Doktor Karl dua konusunda şöyle inanmaktadır: Dua; ağlama, sızlama, yardım isteme, bazen bir keşif, açık bir şuhut, içsel bir huzur ve bütün his edilen iklimlerden uzak olmaya denir.

Dua Örnekleri

Dua, bazen maddesel bir çıkar elde etmek için yapılabilir. Bazen bir zararın giderilmesi için olabilir. Bazen lanet etme şeklinde ortaya çıkabilir. Yanlışlar ve eksiklerden dolayı özür dilemek için de yapılabilir. Bazen de manevisel yararları ve ahiret nimetlerini elde etmek için olabilir. Çağırmaya davet denir. Çağrılan kişiye de davet olunan denir. Çağırmanın bu türü insanlar arasında çok meşhurdur.

Allame Tabatabai şöyle söylemektedir: Dua ve davet şuna denir; Dua eden kişi, dua edilen kişinin dikkatini kendi tarafına çektikten sonra, bir nimeti ya da yararlı olan bir şeyi ondan istemesine denir. Dolayısıyla, istemek; dua'nın sonucu ve hedefi konumundadır. Bu kavram ise istemek sözcüğünün bütün aşamalarına uygundur. Örneğin; bilinmeyen şeyler konusunda soru sorarak öğrenmek istemek, hesap etmeyi istemek veya maddesel ve manevisel konularda yardım istemek gibi...

Yüce Allah, dilin girişimde bulunduğu bir konuyu istemek olarak adlandırmıştır. Bu konuda şöyle buyurmaktadır:
Kendisinden istediğiniz her şeyden size bir pay verdi. Eğer Allah'ın nimetlerini saymak isterseniz sayamazsınız.

Kuşkusuz ayette adı geçen isteme görünen dil ile değil fitri muhtaçlık diliyle gerçekleşmiştir. Dua etme ile nida etme arasında farklar bulunmaktadır. Çünkü nida etme yalnızca ses ve söz ile ilgilidir. Ancak dua etme; söz, işaret ve gönülden bir yöneliş de olabilir. "Rabbimize yalvararak ve gizlice dua edin."

Rağib Isfahani şöyle söylemektedir: Dua etmek de nida etmek gibidir. Ancak, nida etmek bazen isim söylemeksizin çağırma şeklinde olabilir. Ancak dua etmek genellikle isimle birlikte

yapılmaktadır. Nida etmek yalnızca sesi yükseltmeye de denir.

Akıl ve Din Açısından Dua'ya Olan İhtiyaç

İnsanın dua etmeye olan ihtiyacını çeşitli yönlerden araştırmak mümkündür. Dua etmenin çok

önemli hayati etkileri de bulunmaktadır. Şimdi onlardan bazılarına işaret edeceğiz:

Birinci: İnsanın zati olarak muhtaç olmasına ilave olarak bütün yönleriyle güçsüz ve zayıf

yaratılması, onu muhtaç olmayan bir kudrete yönlendirerek bencillikten alıkoymaktadır.

Dolayısıyla insan, yüce Allah'ın isteği olmaksızın hiçbir iş yapamayacağını anlamaktadır. Çünkü

yalnızca sağlığa, servete ve kudrete sahip olan bir insan kibirlenerek isyan etmektedir. Kur-an'ı

kerim bu konuda şöyle buyurmaktadır:

Kuşkusuz insan kendini zengin gördüğü için azar.

Bu bağlamda, azmanın sonucu hüsrandan başka hiçbir şey değildir.

Dua etmek; insana, sebeplerin sebebinin yalnızca Allah olduğunu, onun her yerde hazır

bulunduğunu ve her şeyi gördüğünü bildiren fiili tevhide öğretmektedir. Bu konuda şöyle

buyurmaktadır:

Nerede olursanız olun O, sizinle beraberdir.

Kuşkusuz Rabbin gözetlemektedir.

Sizi ve yaptığınız şeyleri Allah yaratmıştır.

Dolayısıyla, insanın çalışması ve işleri Allah'ın isteğinin dışına çıkmamaktadır. Çünkü insanları

Allah yaratmıştır. Ve onların yapmış olduğu şeyler de bir anlamda Allah'ın işlerinden

sayılmaktadır. Kur-anı kerim bu dinsel hakikati şöyle öğretmektedir:

Ey insanlar! Sizler Allah'a muhtaçsınız. Allah çok zengin, çok övülendir.

İnsanın var olma ve kalıcı olma konusunda, bela ve musibet anında sonsuz güç sahibi bir

varlığa muhtaç olması inkâr edilemez. İnsan bazen bir sinek karşısında çaresiz kalmakta, bazen

de hastalıklar, zorluklar, krizler, buhranlar ve ölümler karşısında zavallı bir duruma düşmekte ve

yüce Allah'a dua etmektedir. Kur-anı kerim şöyle buyurmaktadır:

De ki: Düşündünüz mü hiç? Eğer size Allah'ın azabı gelse, ya da saat (ölüm veya kıyamet) gelse,

Allah'tan başkasına mı dua edeceksiniz? Eğer özünüz sözünüz doğru ise (cevap verin.)

Hayır, yalnızca ona dua edersiniz. O da dilerse hakkında dua ettiğiniz belayı kaldırır ve o zaman

ortak koştuklarınızı unutursunuz.

De ki: Gizli ve açık olarak, "Bizi bundan kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız" diye kendisine yalvarıp yakarıp dua ettiğiniz zaman, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kurtaran kimdir?

De ki: Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarmaktadır. Ancak siz yine ona ortak koşuyorsunuz.

Bu ayetler akıllı ve vicdanlı bir insanı, insanların gerçek sığınağının yalnızca âlemleri yaratan Allah'ın olduğu hakikatine yönlendirmektedir. Çünkü bütün insanlar gönül olarak Allah tarafına giden bir yola sahiptirler.

Hatta insanların en kötöleri ve inatçıları için bile bu konu böyledir. Bunun en güzel örneği; onların çıkmaza girdikleri ve bütün maddesel sebeplerden umut kestikleri zaman isteyerek veya istemeyerek sonsuz kudret sahibine sığınmalarıdır. Ancak normal zamanlarda maddesel güçlere ve hurafe inançlara sığınmaktadırlar. Örnek olarak; Büyücülere, falcılara, üfürükçülere, kâhinlere, sihirbazlara ve cincilere sığınmaktadırlar.

İkinci: Dua Etmek Allah'ı Zikretmenin Ölçütlerindendir. Allah'ı zikir etmek, ruh ve kalp için huzur nedeni olmaktadır. Kur-anı kerim şöyle buyurmaktadır: Biliniz ki, kalpler yalnızca Allah'ı zikir etmekle tatmin olurlar.

Tatmin olma ya da huzur bulma, ruhun olgunlaşması ile birliktedir. Geçici ve yalancı bir huzur da değildir. Bu huzur şairce hayallerle de elde edilmemektedir. Yaşam, sıkıntılarla ve tufanlarla dolu bir okyanus gibidir. Dolayısıyla, tek dayanak ve tek umut; kalplere huzur veren yüce Allah'ı zikir etmek ve ona dua etmektir.

Her zaman dua etmekle iç içe olan bir insana, umutsuzluk asla galip gelemmez. Çünkü o, maddesel ve manevisel sorunlarını yüce Allah'tan istemekte ve kabul edileceğine de iman etmektedir.

Üçüncü: Yalvarma ve Yakarmanın Özü

Hakiki Mabut karşısında yalvarmak ve yakarmak, insanın ruhunun derinliklerine ve fitratına yazılmıştır. İnsan, günahlarından dolayı tövbe etmeye ve kusurlarından ötürü de özür dilemeye eğilimlidir.

İslama göre dua etmek, yalvarmak ve yakarmak; ruhu ikna etme konumunda bulunmaktadır. Bu

halete sahip olan kişiler hiçbir zaman umutsuz olmazlar. Son nefeslerine kadar umut ve neşe dolu bir halde Allah ile konuşurlar.

Başka bir ifade ile dua etmek; aşkın değişmiş halidir. Yapı olarak insan; günahlarından ötürü mabudu karşısında özür dileyerek yalvarmaya yakarmaya, ondan ayrı olmanın acısını şikâyet etmeye, vefasızlıklar ve sahtekârlıklardan dolayı derdini söylemeye, böylece ruhsal sorunlarını sakinleştirmeye şiddetli bir şekilde ilgi duymaktadır.

Doktor Karl şöyle yazmaktadır: Kuşkusuz irfansal duyguların fıtratımızın derinliklerinden kaynaklanan bir hareket olduğu anlaşılmaktadır. Bu duygular varlığımızın çok önemli bir kısmını oluşturmaktadır. Ancak bizler, onların zayıflamasına ve genellikle de tamamen yok olmasına izin vermektediriz.

Doktor Karl şöyle eklemektedir: Dua etmek; aynı yemek gibi, insan ruhunun derinliklerinden ortaya çıkan ve ruhunun âlemin manevisel merkezi tarafına doğru bir olgunlaşma hareketi içinde uçmasını sağlayan en gerekli ihtiyaçlarından biridir.

Dördüncü: Maddesel ve Manevisel Özelliklerin Korunması

Yüce Allah insana makam, nimet, kalplere hâkim olma, şeref, haysiyet, sağlık, servet, maddesel ve manevisel kudret vermiştir. Dolayısıyla, kendisinden nimet, servet ve ibadet etme iştahının alınmaması için sürekli dua etmek zorundadır.

Eğer mümin çocukları varsa, yüce Allah'tan, onların imanlarının artırmasını istemelidir. Eğer sağlık ve emniyet nimetine sahipse, yüce Allah'ın onları sürekli kılması için dua etmelidir. İnsan, yüce Allah'ı yalnızca zorluk ve sıkıntı anlarında hatırlayarak dua etmemelidir. Sağlık ve hastalık, zenginlik ve fakirlik, yalnızlık, izzet, şeref, kudret sahibi olduğunda da yani her zaman dua elini açmak zorundadır. Kur-an'ı kerim yalnızca sıkıntı anlarında dua eden kişilere serzeniş etmektedir.

İnsana bir sıkıntı dokunduğu zaman yanı üzere yatarken veya otururken yahut ayakta iken bize dua eder. Ancak biz onun sıkıntısını kaldırıncaya sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan dolayı bize hiç dua etmemiş gibi hareket eder. İşte aşırı gidenlere yaptıkları iş böyle süslü gösterilmiştir.

Beşinci: Umulan ve Umulmayan Olayların Zararlarını Gidermek

İnsan dünyada her zaman çeşitli tehlikeli olaylarla karşı karşıyadır. Örnek olarak; kalp krizleri, beyin kanamaları, kazalar, depremler, ani musibetler, umulmayan olaylar ve aynı şekilde kaza ve kader şeklinde inen belalar gibi. Bir hadisi şerifte şöyle buyrulmaktadır:
Belalar inmeden önce, dua ederek bela dalgalarını kendinizden uzaklaştırın. Taneyi yarana ve canlıları yaratana yemin ederim ki; belalar müminin üzerine, tepenin üstünden dibine sel dolusunun inmesinden daha hızlı bir şekilde iner.
Bela kapılarını dua ederek açınız.

Dua etmenin, hatta kesinleşmiş kaza ve kader de olsa (belaları) def ettiği nakledilmiştir. Zürare, imam Muhammet Bakır'ın (a.) kendisine şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir:
Sana, Allah Rasulü'nün (s.a.a.) de, kendisi hakkında istisna edilmediği bir şey öğretmeyeyim mi? Dedim ki: Evet... Şöyle buyurdu: O dua etmektir. Dua etmek; inmesi kesinleşmiş, hatta parmaklarının arasına almış olsa da kaza ve kaderi geri çevirir.
Başka bir rivayette de "Dua etmek" ilahi kaza ve kader olarak hesap edilmiştir:
Dua etmek, kaza ve kaderin kendisidir.

Dolayısıyla, bir kazanın başka bir kazayı Allah'ın izniyle def etmesi mümkündür.
Altıncı: Dua Etmek İlahi Rahmeti Kendine Çeker
Kur-anı kerim şöyle buyurmaktadır:

De ki: Eğer duanız olmasaydı, Rabbim sizi ne yapsın?
De ki: Gizli ve açık olarak, "Bizi bundan kurtarırsa elbette şükredenlerden olacağız" diye kendisine yalvarıp yakarıp dua ettiğiniz zaman, karanın ve denizin karanlıklarından sizi kurtaran kimdir?

De ki: Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarmaktadır. Ancak siz yine ona ortak koşuyorsunuz.

Dua Çeşitleri
İbadet, tespih ve tenzih de olduğu gibi, dua etmek de; teşrii ve tekvini olmak üzere iki kısma ayrılır.

Tekvini dua: Bütün mevcudatın zati muhtaçlıktan başka hiçbir şey olmayan doğal varlık dilleriyle âlemlerin yaratıcısı Allah'tan yardım istemelerine denir. Bütün varlıklar, kendi yetenekleri ve kabiliyetleri ölçüsünce yardım istemektedirler. Bu bağlamda ayeti kerimede şöyle buyrulmaktadır:

Göklerde ve yerde bulunanlar ondan isterler. O her gün yeni bir iştedir.

Bütün varlıklar, hal dilleriyle yüce Allah'a dua etmektedirler. Özellikle canlı varlıklar sıkıntı hallerinde kendilerine özgü olan dilleriyle dua etmektedirler.

Teşrii dua: Bu dua çeşidi irade sahibi varlıklara özel bir duadır. Marifet derecelerine uygun bir şekilde olağan üstü kudretten istekte bulunmaktadırlar. Ancak insan, genellikle peygamberlerin öğretilerinden uzak kaldığı için Allah'tan başkasına sığınmaktadır.

Ancak mülk, izzet, kudret, zillet gibi şeylerin Allah'ın elinde olduğunu anladığı zaman yok olmayan kudret sahibine yönelmektedir. Bu şekilde dua etme çeşitleri, özgür olan insanın olgunlaşmasına çok güzel katkılarda bulunmaktadır. Allame Tabatabai El-Mizan tefsirinde şöyle yazmaktadır:

Âlemlerin yaratıcısı konusunda davet etmek (çağırarak) bazen tekvinidir. Yani, bir varlığın icat edilmesi başka bir şey içindir. Sanki yüce Allah onu, o şey tarafına çağırarak. Sizi çağıracağı gün, onun çağırısını hamt ederek kabul edersiniz ve pek az kaldığınız sanırsınız. Ayeti kerimedeki çağırma ile kast olunan ahiret hayatıdır. Kim ölürse, gerçekte Allah'ın davetine lebbeyk demektedir.

Davet etmek (çağırarak) bazen de teşriidir. Kur-anı kerim bu konuda şöyle buyurmaktadır:

De ki: İster Allah diye çağırın, ister Rahman diye çağırın. Hangisiyle çağırırsanız en güzel isimler onundur.

Hakiki dua edenler, duayı zati ihtiyaçlarına ve varlıklarının fakirliğine cevap vermek amacıyla yapmaktadırlar. Yalvarma, yakarma ve yüce Hak ile irtibat kurmadan dolayı tanımlanamaz lezzetler almaktadırlar.

Onlar için Mahbup ile konuşmak ve sırlaşmak her şeyden daha önemlidir.

Doktor Karl şöyle söylemektedir: En yüce merhalesinde dua etmek, hali arz etme ve isteme seviyesinden daha yukarı çıkmaktadır. İnsan, âlemlerin yaratıcısına onu sevdiğini, nimetleri için şükür ettiğini, ne isterse yerine getirmek için hazır olduğunu göstermektedir. Bu noktada dua etmek, ruhi bir ilerleme ve içsel bir keşif halinde ortaya çıkmaktadır.

Yüce Allah maddesel hedeflere ulaşmak için sebepler karar kılmıştır. Dolayısıyla, insan sonuca ulaşması için ön aşamaları geçmek zorundadır. Başka bir ifadeyle, dünya sebepler ve illetler

yurdudur. Bir hadisi şerifte şöyle buyrulmaktadır:
Yüce Allah, varlıkların sebepleri dışında bir şeyle hareket etmelerine razı olmaz.
Kur-anı kerim bu konuda şöyle buyurmaktadır:

Öyleyse sebepler içinde yükselsinler.

Dolayısıyla, dua etmenin nasıl bir etkisi olabilir? Cevap olarak şöyle söylemek gerekir:
İlk olarak: Dua etmek; ahlaksal, irfansal ve inançsal konuların en güzel öğrenim merkezidir. Dua etmek; çok faydalı, latif ve derin bir dünya görüşüdür.

İkinci olarak: Dua etme güdüsü, bilgi ve kabiliyet nedeniyle farklıdır. Bazıları dua etmeyi, ekonomik konularda başarılı olmanın sırrı olarak bilmektedirler. Dolayısıyla, böyle kişilerin dua etme kavramını anlamadıkları anlaşılmaktadır. Böyle yaklaşımlar şia ve sünni aydınlarının fikirlerinde; "Dua etmek; illet ve malul yasalarından haberdar olmayan kişiler içindir." şeklinde kötü bir portre şekillenmesine neden olmuştur. Aynı zamanda onlara göre dua etmek; topluma karışmayan, kolay aldanan, hayalci ve zavallı insanları çağırışım yapmaktadır.

Fail (yapımcı) iki kısımdır. İlki, iş yapmak için malzemeye ihtiyacı olan faildir. Örnek olarak; marangoz ve bina ustası gibi yapımcılar bu kısımdandır. Bunlar malzeme olmadan ne bina yapabilirler ne de sandalye. Ancak bazı failer malzemeleri olmadan da bazı şeyler yapmaktadırlar. Örnek olarak; özel bir enerji, özel bir ısı ve özel bir iradeyle bir şey göndererek hastalığı tedavi eden kişiler bu gruptadırlar. (Enerjisel Tedavi)
Melekler ve bu âlemin görülmeyen güçleri Allah'ın izniyle âlemin işlerini düzenlemekle görevlidirler. Bazen vesile yardımıyla bazen de vesilesiz bu işi gerçekleştirmektedirler. "İşi düzenleyenlere."

Dua etmek, doğa ile çatışmamaktadır. Dolayısıyla "Doğa görülmeyen varlıklara yenilmiştir." diye söyleyemeyiz. Hatta doğa da, bu âlemin akıllı kuvvelerinin idaresi altındadır. Eğer Allah isterse eceli kesinleşmiş bir hastaya, bazen bir ilaç ile bazen de bir dua ile şifa verebilir. Çünkü şifanın illeti bir şeyle sınırlı değildir.

Tefsir-ul Minar kitabının yazarı şöyle söylemektedir:
Duanın kabul olması doğal sebeplerin de içinde olduğu bir bölge ile sınırlıdır. Dua etmek; dua edenin amacına ulaşması için doğal sebepleri yüce Allah'tan istemesine denir. Örnek olarak;

fakir bir kişi, ticaret yapmak için gerekli olan araçları yüce Allah'tan istemelidir, hasta olan kişi de ilacını. Kuşkusuz yüce Allah maddesel sebepler olmaksızın duayı kabul etmemektedir.

Ancak bu sınırlandırma doğru değildir. Çünkü doğal olmayan sebeplerle de ihtiyacı ya da istenilen şeyi giderebilir. Manevisel sebepler ve illetler şifa verici olabilir. Ancak bir grup, bundan daha fazlasını düşünmektedirler. Onlar ellerini maddesel ihtiyaçlarını gidermek için değil, yalnızca dua etmek için açmaktadırlar. Hatta onlar için önemli olan şey dua etmenin kendisidir.

Biz dua etmenin gerekliliğini önceden açıklamıştık. Şimdi dua etmenin temel hedefini açıklayacağız.

Bu noktada dua etmek, manevisel bir yolculuk ve rahmani bir keşif şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda dua etmek; ruhun yüce âleme doğru uçmasına denir. İnsan kalbinin cezp edilmiş bir halde Allah ile irtibata geçmesine denir. Bu hal, insanın en şerefli halidir. Eğer bunların nedenini Doktor Karl'a soracak olursak şöyle açıklayacaktır: Bu yüce mefhumları kişisel tecrübelerle dayalı deneysel birikimlerle ve fikirsel zahmetlerle ele geçirdim...

Çünkü Doktor Karl, İslam'a göre dua etmenin yüce anlamlarıyla ve masum imamların (a.) dualarının içerikleriyle karşılaşmamıştır. O, arefe duasını ve şabaniye münacatını görmemiştir. O, sahifeyi seccadiye'yi okumamıştır.

Bu anlamda, dua etmek bir ibadet çeşididir. Duadan yüz çevirme ve duaya karşı kendini yeterli görme ise bir tür gururlanma çeşididir. Gururlananların sonu da ateştir. Kur-anı kerim şöyle buyurmaktadır:

Rabbimiz buyurdu ki: Bana dua edin, duanızı kabul edeyim. Bana kulluk etmeye karşı gururlananlar, aşağılık olarak cehenneme gireceklerdir.

İmam Zeynel Abidin (a.) Sahifeyi Seccadiye'de şöyle yakarmaktadır: (Allah'ım!) Kendine dua etmeyi ibadet olarak, onu terk etmeyi kibirlilik olarak adlandırmışsın. Onu terk etmeye karşılık, aşağılık olarak cehenneme girmeyi vaat etmişsin.

İmam Sadık (a.) şöyle buyurmaktadır:

Size dua etmenizi tavsiye ediyorum. Çünkü Allah'a, hiçbir amelle dua ile yaklaştığınız gibi yaklaşamazsınız.

Bundan dolayı dua etmek; ruhsal susuzluğun tedavisi, can yangınının söndürücüsü ve yüce âleme çıkış merdivenidir. Bütün masum imamların (a.) okumamızı öğütledikleri Şabaniye

duasının bir kısmını, imam Humeyni (r.a.) her zaman kunutta okurdu: İmam Humeyni'nin okuduğu kısım şöyledir: "Ey ilahım! Bana, kendinde sona eren kemali ver."

Sana kavuşmak gözümün nurudur. Sana bağlanmak nefsimin arzusudur. Şevkim sanadır. Arzum senin muhabbetindedir. Neşem ve rahatlığım sana dua etmededir. Hastalıklarımın ilacı senin yanındadır. Susuzluğumun şifası senin yanındadır. Yangınımın serinliği senin yanındadır.

Dolayısıyla, gönül ehli için dua etme hali; istekten önce istenilen şeydir. Giriş ve ön hazırlık yerine, sonuç ve üründür.

Dertler ve zahmetler bahanedir, Mahbubun kapısını çalmak için ve gönlün sırlarını ona açmak için.

Ey arzulayan kişilerin kalplerinin arzusu ve Ey seven kişilerin emellerinin gayesi!

Duanın ululuğu ve celali, dikkat ve hal ile yapılan duadan kaynaklanır. Aşkı olmayan, eriyip yok olması bulunmayan ve ruha ürperme vererek canlanmasını sağlamayan yalnız dil laklakasından değil. Şimdi bu konu ile ilgili birkaç rivayet nakledeceğiz:

Allah Rasulü (s.a.a.) şöyle buyurmaktadır:

Biliniz ki, yüce Allah, kalbi (kendi duasından) habersiz olan kişinin duasını kabul etmez.

İmam Sadık (a.) şöyle buyurmaktadır:

Yüce Allah, gönülden yönelmeksizin yapılan duayı kabul etmez. Öyleyse, dua ettiğin zaman bütün kalbinle yönel.

Felsefisel bakımdan, yaratılmışların yaratan Allah karşısındaki durumu fakirlik ve çaresizlikten başka bir şey değildir. Malul, illete bağlıdır. İnsan da Mutlak varlığa (Allah) bağımlıdır.

Dolayısıyla, kendi zatının özünde var olan yalvarmadan, yakarmadan ve dua etmeden ayrı kalamaz. Çünkü yaratılışın özü ve aslı dua etme halindedir. Hatta varlıkların hüviyeti de dua ve tespih etme üzeredir.

Göklerde ve yerde canlılardan ve meleklerden olan her şey Allah'a secde eder. Onlar asla kibirlenmezler.

Doğru olmayan eğitimler, cehalet, ilim ve kudret gibi olan perdeler fitratın şeffaf yüzünü örtmektedirler. Onu, varlığının fakir ve muhtaç olmasından habersiz kılmaktadırlar. Fitratı yalnızca ruhsal sıkıntılar ve rahatsızlıklarla karşılaşınca uyanmaktadır. Sonra onu, yine yok olması (uyuması) için terk etmektedir. Kur-anı kerim bu konuda şöyle buyurmaktadır:

Onlara her yerden dalgalar gelince, kendilerinin kuşatıldıklarını sanırlar. Dini yalnız Allah'a halis kılarak ona dua etmeye başlarlar.

Ancak bu halet geçicidir. Ve bununla herkes karşılaşmaktadır. Ama tevhit kapısının halis kulları rahatlık ve zorluk içinde de (Allah'a dua etme konusunda) birdirler.

İnsanın akli şöyle söylemektedir: Kesin veya şüpheli ya da ihtimalli olsun, olasılık sınırları içinde olan bir zararı def etmek gerekir. İnsan tek başına musibetleri ve sıkıntıları def etme gücüne sahip olmadığı için duaya sığınarak yaratan Allah'tan yardım istemek zorundadır. Dünya belalar ve musibetler yurdudur. Ve Allah'ın kapısından başka kaçılacak hiçbir yer yoktur. Allah'a kaçınız. Çünkü ondan başka hiçbir sığınak ve kurtarıcı yoktur.

İmam Ali (a.) insanların duaya olan ihtiyaçlarını şöyle açıklamaktadır: Belaların kenarında huzur içinde olan kişiler, çetin belalara müptela olan kişilerden duaya daha çok muhtaçtırlar. Allah Rasulü (s.a.a.) şöyle buyurmuştur: İhtiyaçlarınızı Allah'ın kapısının önünde ağlayarak sızlayarak isteyiniz. Çetin belalarla karşılaştığınız zaman yalvararak yakararak ona sığınınız. Çünkü dua etmek; kulluk etmenin aslı ve özüdür.

Allah'a dua eden müminlerin (dualarının) hepsi kabul edilir. Duanın kabul edilmesi ya bu dünyadadır ya da ahiretedir. Veya yeni bir günah işleyinceye kadar eski günahlarının hepsinin örtülmesine vesile olur.

Bütün ihtiyaçlar için Allah'a sığınmak gerekir.

İmam Sadık (a.) şöyle buyurmaktadır:

Her zaman Allah'a dua et. İster dileğine ulaş ister ulaşma. Çünkü Allah katında insan için dua dışında başka bir şeyle ulaşılamayacak bir makam bulunmaktadır. Eğer kul dua etmeyi bırakırsa ve hiçbir şey istemezse ona verilmez. Öyleyse, verilmesi için iste. Ey Müyesser! İnsan kapıya vurduğu zaman, kesinlikle sonunda yüzüne açılacaktır.

Peygamber dedi ki; eğer kapıya vurursan
Sonunda bir kafa çıkar, o kapıdan

Yazar: Hüccetül İslam Vel Müslimin Muhammet Bakır Şeriatî SEBZİVARİ

Bakara: 186

Tefekkür ati İslami: 108

Tac ul Arus

İbrahim: 34

Araf: 55

El-Mizan: C.2,S.24

Alak: 7-8

Hadid: 4

Fecr: 14

Saffat: 96

Fatır: 15

Enam: 40-41

Enam: 63-64

Rad: 28

Yunus: 12

Bihar-ul Envar: C.10,S.99

Bihar-ul Envar: C.93,S.288

Usul-i Kâfi: C.2,S.469

Enam: 63-64

Rahman: 29

İsra: 52

İsra: 110

Niyayiş: S.20

Bihar-ul Envar: C.2,S.90

Sad: 10

Naziat: 5

Mümin: 60

Sahifeyi Seccadiye: Duayi 45

El Muhaccet ul Beyza: C.2,S.283

Münacat ul Müridin: Ez Duayi Hamse Aşer

Bihar-ul Envar: C.94,S.149

Muhacce tul Beyza: C.2,S.294

Muhacce tul Beyza: C.2,S.292 ve Bihar-ul Envar: C.93,S.305

Nahl: 49

Yunus: 22

Bihar-ul Envar: C.93,S.303

Mesnevi Mevlana